

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Vasiliu Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2020 și a sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 20 mai 2020, în cauza penală privindu-l pe

Marin Ștefan, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-l
Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.12.2017-20.05.2020

2. instanța de apel: 22.06.2020-01.10.2020

3. instanța de recurs: 16.12.2020-10.02.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 20 mai 2020, Marin Ștefan a fost recunoscut vinovat în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, inculpatul Marin Ștefan, la 25.10.2009, aproximativ la orele 17:20, aflându-se în Republica Slovenă, conducând autovehiculul de model „Mercedes 313 CDI” cu n/î XXXXX, pe traseul A3, în regiunea zonei de odihnă a benzinăriei OMV Femetici Jug (sud), adresa Sezana, Partizanska cesta nr. 98, a fost stopat pentru efectuarea unui control de doi ofițeri de poliție a Unității Specializate privind Controlul Frontierelor de Stat (SENDM). În urma procedurii, Marin Ștefan a prezentat pașaportul Republicii Moldova cu numărul de serie XXXXX și permisul de conducere internațional a Republicii Portugalia, numărul de serie xxxxx, eliberat de autoritățile portugheze la 12.06.2009, care permite conducerea vehiculelor cu motor de categoria A, B, C, D și E.

În urma unui control mai riguros a permisului de conducere internațional a Republicii Portugalia nr. xxxxx, eliberat de autoritățile portugheze la 22.06.2009, s-a stabilit că acesta fusese falsificat/modificat, deoarece nu avea toate elementele

de securitate ce ar trebui să le aibă permisul de conducere internațional al Republicii Portugalia, și anume: numărul de serie nu era imprimat cu tipar înalt, tehnica de imprimare nu era corectă și semnătura autorității era tipărită la o imprimantă, iar conform raportului privind examinarea cu opinie din 22.11.2009, s-a stabilit că permisul de conducere internațional al Portugaliei confiscat, cu numărul de serie xxxxx, emis pe numele lui Ștefan Marin a fost falsificat în totalitate.

3. Sentința a fost atacată cu apel, de către inculpat și avocatul acestuia Panuș Liliana, părin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea apelului, a invocat:

- atât de autoritățile Slovene, cât și de cele ale Republicii Moldova vinovăția inculpatului Marin Ștefan nu a fost dovedită, aceasta fiind probată prin faptul că, la 05.02.2009 a fost încheiat un contract de muncă între TRANSPORTES OSCAR FERNANDES, LDA, care are ca activitate transportarea de mărfuri, iar una din condițiile obligatorii pentru a putea activa era deținerea dreptului de a conduce mijloace de transport, deținerea unui permis de conducere internațional, deoarece activitatea angajatorului se răspândește pe întreg teritoriul european, inclusiv și Portugalia, iar pentru a obține permis de conducere, inculpatul a fost direcționat să se adreseze Institutului de Mobilitate și a Transporturilor Terestre, care urmau să îi elibereze permisul solicitat;

- inculpatul nu se consideră vinovat în comiterea infracțiunii imputate, deoarece nu a falsificat nici un act și nu a cunoscut că acesta este modificat/falsificat, or actul în cauză a fost eliberat de organele competente, fapt dovedit și prin răspunsul Centrului Cooperare Polițienească Internațională, cu nr.209 din 24.01.2020, din care urmează că, din motiv că, a trecut mult timp, autoritățile portugheze la moment nu pot să se expună privind autenticitatea documentului atașat (copia permisului de conducere internațional nr. xxxxx), însă comunică că acest permis de conducere internațional nu este un permis de conducere în sine, dar un certificat internațional care indică, că persoana deține un permis de conducere;

- AGP", presupusa entitate emitentă a permisului de conducere internațional, de fapt este una din autoritățile care, în Portugalia, pot emite acest tip de document, pentru emiterea unui permis de conducere internațional sunt necesare, următoarele documente: permis de conducere portughez sau un permis de conducere emis de alt stat membru al Spațiului Economic European și buletin de identitate sau pașaport, permisul de conducere internațional fiind valabil doar pe o perioadă de un an;

- autoritățile portugheze reiterează faptul, că Marin Ștefan, născut la 02.12.1981, nu este deținător al permisului de conducere portughez;

- indică că, actul ridicat de la Marin Ștefan de către autoritățile Slovene nu este un permis de conducere în sine, nu este un act sau document oficial, acesta fiind un act emis de organele competente ale Portugaliei în conformitate cu

legislația portugheză.

- din considerent că inculpatul nu recunoaște vinovăția, că nu s-a dovedit existența faptei infracțiunii, consideră sentința de condamnare drept una neîntemeiată și pasibilă anulării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului Marin Ștefan în comiterea infracțiunii se confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: procesul verbal de depistare a infracțiunii din 27.10.2009 (f.d. 86); procesul verbal și certificatul de confiscare a obiectelor (f.d. 87-88, 94-95); nota oficială privind declarațiile făcute de suspect din 25.10.2009 (f.d. 89-91); procesul verbal de constatare a faptelor și circumstanțelor infracțiunii din 25.10.2009 (f.d. 92-93); raportul privind examinarea cu opinie a Centrului Științelor Criminalistice a Direcției de Poliție din Koper din 3 februarie 2010 (f.d. 18, 98-100); corpul delict - permisul de conducere confiscat (f.d. 106A).

De asemenea, vinovăția inculpatului Marin Ștefan în comiterea infracțiunii se confirmă și prin următoarele materiale ale cauzei penale: răspunsul parvenit de la autoritățile competente ale Republicii Portugaliei la comisia rogatorie dispusă (f.d. 193-194); scrisoarea expediată de Centrul de Cooperare Polițienească Internațională a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne în adresa Procuraturii r-lui Strășeni la data de 17.10.2019 (f.d. 209-210, 220); scrisoarea expediată de Centrul de Cooperare Polițienească Internațională a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne în adresa Procuraturii r-lui Strășeni la data de 24.01.2020; răspunsul BNC Interpol Lisabona/Portugalia (f.d. 234-235); conținutul declarațiilor martorului Tentiu Viorel (f.d. 229-230).

Astfel, acestea fiind stabilite, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Marin Ștefan în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații.*

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a considerat necesar a respinge poziția avocatului inculpatului cu privire la achitarea acestuia, invocând faptul că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Marin

Ștefan în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Argumentul apelantului potrivit căruia, prima instanța greșit a interpretat probele din dosar, urmează a fi apreciat critic de către instanța de apel. Or, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus, dovedesc vinovăția inculpatului, iar temi pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală, și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Dimpotrivă, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului Marin Ștefan, precum că dânsul n-ar fi comis fapta infracțională, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a considerat că, fapta infracțională a fost dovedită în cadrul examinării cauzei penale atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, în baza ansamblului de probe apreciate din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a reținut că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și eliberându-l pe Marin Ștefan de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În sensul normelor sus indicate, instanța de fond corect a reținut că, infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, a fost comisă de către inculpatul Marin Ștefan, în luna octombrie 2009. Așadar, termenul prescripției tragerii la răspundere penală, care în acest caz este de 2 ani, în privința inculpatului Marin Ștefan, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, a expirat, până la data adoptării sentinței, procesul penal fiind încetat de către prima instanță în mod corect.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză, sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Vasiliu Sergiu în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Marin Ș. să fie achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de fond eronat a stabilit, iar instanța de apel în același mod eronat a susținut, că pretinsul permis de conducere nr. xxxxx eliberat pe numele lui Marin Ștefan de către organizația obștească „ACP - Automovel Club de Portugal” este un permis de conducere veritabil, care acordă drepturi și eliberează de obligații, precum și faptul că acest document ar fi fost falsificat de către Marin Ștefan;

- în ședința de judecată au fost examinate probe clare, certe ce demonstrează că actul ridicat de către autoritățile slovene de la Marin Ștefan nu este un permis de conducere;

- din partea BNC „Interpol Lisabona/Portugalia” a fost obținută următoarea informație: „Din motiv că a trecut mult timp, autoritățile portugheze la moment nu pot să se expună privind autenticitatea documentului atașat (copia permisului de conducere internațional nr. xxxxx), însă ne comunică următoarele: acest permis de conducere internațional nu este un permis de conducere în sine, dar un certificat internațional care indică, că persoana deține un permis de conducere. „ACP”, presupusa entitate emitentă a permisului de conducere internațional, de fapt este una din autoritățile care, în Portugalia, pot emite acest tip de document. Pentru emiterea unui permis de conducere internațional sunt necesare, printre altele, următoarele documente: permis de conducere portughez sau un permis de conducere emis de alt stat membru al Spațiului Economic European și buletin de identitate sau pașaport. Permisul de conducere internațional este valabil doar pe o perioadă de un an. La fel, autoritățile portugheze reiterează faptul că Marin Ștefan, născut la xxxxx nu este deținător al permisului de conducere portughez”;

- în ședință de judecată a fost audiat martorul Țentiu Viorel, șef al Centrul de Cooperare Polițienească Internațională a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, care a declarat că, corpul delict anexat la materialele cauzei nu reprezintă un act oficial emis de autoritățile de drept din Portugalia ce ar permite circulația pe drumurile internaționale. Acest înscris reprezintă un așa numit act emis de o entitate comercială - „ACP - Automovel Club de Portugal”, care la momentul emiterii era autorizată să elibereze așa un tip de act. Acest document nu oferă nici un drept, el nu înlocuiește permisul de conducere moldovenesc sau portughez;

- actul internațional în baza căruia este emis documentul ce constituie corpul delict în prezenta cauză penală se numește Convenția asupra traficului rutier din 19.09.1949;

- ambele instanțe eronat au reținut în sarcina lui Marin Ștefan fapta de deținere și folosire a permisului de conducere portughez nr. xxxxx, eliberat la 22.06.2009, care după cum s-a constatat în ședința de judecată totuși nu este un permis de conducere;

- asupra acestei circumstanțe instanța de apel a ezitat să ofere o explicație plauzibilă asupra argumentelor părții apărării indicate în apelul declarat, reieșind și din faptul că, inculpatul a prezentat în original la materialele dosarului (și traducerile autentificate) a actelor ce confirmă că, acesta a acționat în mod legal pe teritoriul Portugaliei pentru preschimbarea permisului de conducere emis de autoritățile Republicii Moldova cu un permis de conducere eliberat de autoritățile de stat competente ale Portugaliei;

- analiza probatoriului administrat și cercetat în ședința de judecată constată lipsa elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de

art.361 alin.(1) Cod penal, or, nu există nici o probă concludentă care să indice asupra falsificării documentului permisul de conducere internațional a Republicii Portugalia, numărul de serie xxxxx, eliberat de autoritățile portugheze la 22.06.2009, care permite conducerea vehiculelor cu motor de categoria A, B, C, D și E;

- actele, realizate pe teritoriul Sloveniei, în conformitate cu prevederile legii procesual - penale din această țară, urmează a fi recunoscute valabile în procedura penală desfășurată în fața instanțelor judecătorești din Republica Moldova, în temeiul efectelor Convențiilor internaționale, Codului de procedură penală și Legii privind asistența juridică internațională în materie penală, totuși există un șir de rezerve față de concluziile autorităților slovene, care examinând un act eliberat de o entitate din Portugalia, cel puțin la momentul respectiv nu a contactat acea autoritate pentru a confirma sau infirma valabilitatea actului emis;

- pentru plenitudinea cercetării nu s-a solicitat cel puțin autorităților competente din Portugalia prezentarea pentru cercetare comparativă a actului presupus a fi falsificat, pentru a se expune cu referire la existența unor semne de falsificare, depistate de specialiștii din Slovenia;

- instanța de apel nu s-a expus argumentat, cu referire la cele invocate în apelul declarat de către partea apărării, fapt care echivalează cu nesoluționarea apelului.

În drept, recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece autorul recursului critică aprecierea probelor administrate, ce țin de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor de fond, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs. Instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, iar cele invocate de recurent nu constituie temei de casare a hotărârii instanței de apel.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

În recursul declarat, autorul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelului declarat și menținere a sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Mai mult ca atât, valabil fiind și pentru instanța de recurs considerentele statuate în jurisprudența CtEDO, și anume în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, 21 ianuarie 1999, 30544/96, Heile contra Finlandei).

Astfel, Colegiul penal constată, că în speță, instanța de apel a acceptat starea de fapt reținută de către prima instanță, după care a însușit motivele acestei instanțe, astfel instanța de apel și-a motivat hotărârea, nefiind încălcat art. 6 CEDO.

Nu poate fi reținută critica recurentului, precum că instanța de fond eronat a stabilit, iar instanța de apel în același mod eronat a susținut, că acest document ar fi fost falsificat de către Marin Ștefan, deoarece instanțele de fond l-au recunoscut vinovat pe inculpatul Marin Ș. pentru deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că inculpatul nu este vinovat în comiterea faptei imputate în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, precum și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora cercetând incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele

infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele fetei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, cu referire la critica recurentului, că în ședința de judecată au fost examinate probe clare, ce demonstrează că actul ridicat de autoritățile slovene de la Marin Ș. nu este un permis de conducere, Colegiul penal o respinge ca fiind neîntemeiată, deoarece instanțele de fond au analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor.

Astfel, la acest aspect, prima instanță întemeiat a reținut că, corpul delict conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate de entități portugheze abilitate, cum ar fi -„ACP - Automovel Club de Portugal”, care este una din autoritățile care, în Portugalia, pot emite acest tip de document (a se vedea scrisoarea expediată de Centrul de Cooperare Polițienească Internațională a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne în adresa Procuraturii rn. Strășeni la data de 24.01.2020 (f.d. 234-235)). Totodată, reieșind din conținutul Convenției asupra circulației rutiere din 19.09.1949, corpul delict anexat la materialele cauzei acordă dreptul persoanei care îl deține să conducă pe drumurile țărilor semnatare ale convenției. La fel, reieșind din răspunsul parvenit în adresa instanței de judecată de la autoritățile competente ale Republicii Portugaliei la comisia rogatorie dispusă, se constată că, compania „ACP - Automovel Club de Portugal” a distrus arhiva (f.d. 193-194), ceea ce demonstrează faptul că, respectiva entitate juridică a dispus de un sistem de înregistrare, evidență și control al circulației permiselor internaționale de conducere pe care le-a emis.

Reieșind din cele expuse, instanțele de fond întemeiat au apreciat critic declarațiile martorului Țentiu Viorel care a relatat că, corpul delict anexat la materialele cauzei nu reprezintă un act oficial emis de autoritățile de drept din Portugalia ce ar permite circulația pe drumurile internaționale, și că acest document nu oferă nici un drept, și nu înlocuiește permisul de conducere moldovenesc sau portughez. În acest sens, prima instanță just a făcut referire la prevederile art. 24 pct. 2 din Convenția asupra circulației rutiere din 19.09.1949, deoarece anume documentele de modelul celui recunoscut drept corp delict la

prezenta cauză penală permit, în anumite condiții, circulația pe drumuri internaționale.

Nu pot fi reținute ca întemeiate de către Colegiul penal, argumentele părții apărării invocate în prezentul recurs referitoare la faptul, că instanța de apel a ezitat să ofere o explicație plauzibilă asupra argumentelor părții apărării, că inculpatul a prezentat în original la materialele dosarului (și traducerile autentificate) a actelor ce confirmă că, acesta a acționat în mod legal pe teritoriul Portugaliei pentru preschimbarea permisului de conducere emis de autoritățile Republicii Moldova cu un permis de conducere eliberat de autoritățile de stat competente ale Portugaliei. La aceste alegații, Colegiul notează, că la examinarea cauzei în prima instanță, această instanță în hotărârea adoptată s-a expus și asupra acestui aspect, menținut de către instanța de apel, apreciind critic declarațiile inculpatului că, el personal s-a adresat autorităților portugheze pentru a obține permisul de conducere internațional, în acest sens întemeiat menționând că, adresarea inculpatului autorităților portugheze nu echivalează cu obținerea permisului de conducere solicitat. Or, nimeni nu neagă că inculpatul a solicitat eliberarea permisului de conducere, însă la materialele cauzei nu există nici o probă că acest permis a fost obținut efectiv de la autoritățile portugheze. Iar poziția inculpatului în acest sens este una extrem de vagă, or, pe de o parte el susține că corpul delict reprezintă un permis de conducere portughez provizoriu (deși aceasta nu corespunde adevărului, or potrivit Convenției asupra circulației rutiere din 19.09.1949 valabilitatea acestui document este de maxim un an, iar corpul delict a avut o valabilitate de trei luni), iar pe de altă parte, în posesia plasticului permisului de conducere portughez inculpatul nu a mai intrat, invocând motive banale, precum că ar fi fost recepționat de fostul angajator, iar apoi pierdut, asta în contextul în care potrivit informației furnizate de BNC Interpol Lisabona/Portugalia, inculpatul nu este deținător al permisului de conducere portughez (f.d. 234-235).

O altă remarcă, pe care instanța de recurs nu a putut-o trece cu vederea, se referă la faptul că apărătorul, în cererea de recurs, în premieră, invocă critici nediscutate până acum la celelalte etape de judecare a cauzei, ceea ce raportându-se la art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, este inadmisibil. Una din regulile de bază de care se ghidează instanța de recurs la preluarea spre examinare a cerințelor recurenților, este discutarea acestora la etapele anterioare de examinare a cauzei.

Or, temeiurile menționate la alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, în speță, nici prima condiție, nici cea de a doua nu este incidentă. Din actele cauzei se constată că la etapa precedentă de judecare a cauzei chestiuni de genul că: actele, realizate pe teritoriul Sloveniei, urmează a fi recunoscute valabile în procedura penală desfășurată în fața instanțelor judecătorești din Republica Moldova, autoritățile slovene examinând un act eliberat de o entitate din Portugalia, nu a contactat acea autoritate pentru a

confirma sau infirma valabilitatea actului emis și că nu s-a solicitat autorităților competente din Portugalia prezentarea pentru cercetare comparativă a actului presupus falsificat.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vasiliu Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe Marin Ștefan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 10 februarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie